

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 441/12
19.12.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Власте Јовановић, председника већа, Предрага Трифуновића и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиоца С.И. из В., чији је пуномоћник Р.М., адвокат из В., против тужене О.Ш. Б.М. из Г.П., коју заступа адвокат Д.Ј. из В., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2055/11 од 01.02.2012. године, у седници одржаној 19.12.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2055/11 од 01.02.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2055/11 од 01.02.2012. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу – СЈ у Власотинцу П1 2007/10 од 23.03.2011.године. Том пресудом ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да суд поништи решење директора тужене број 107 од 11.07.2005. године о изреченој дисциплинској мери престанка радног односа, као и захтев да се тужена обавезе да тужиоца врати на послове и радне задатке професора физичког васпитања. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да му на име накнаде штете у висини изгубљене зараде за период од 12.04.2005. године до 30.09.2009. године исплати износе са законском затезном каматом, на начин ближе одређен у том ставу. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 17.500,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП, па је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна процесна повреда из тачке 12. наведеног члана, на коју се указује у ревизији, с обзиром да пресуда садржи јасне и потпуне разлоге о битним чињеницама, који нису противречни изведеним доказима. У другостепеном поступку није дошло до пропуста у примени или до неправилне примене било које од одредаба процесног закона, па се неосновано ревизијом указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. ЗПП-а. Другостепени суд је ценио жалбене наводе од значаја и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности, па се неосновано указује у ревизији на битне процесне повреде из члана 361. став 2. ЗПП.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани. Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене, на радном месту наставника физичког васпитања у основној школи. Родитељи ученице VII разреда су 07.12.2004. године поднели петицију-пријаву против тужиоца, због тога што је он злостављао ученицу савијањем и увртањем руку и додиривањем делова тела које прелази границе у односу наставник-ученик. У пријави је даље наведено, да је такво понашање тужиоца код ученице изазвало понижење, страх и тешкоће у учењу. Поводом тог догађаја, тужилац је оглашен кривим и кажњен правноснажном пресудом Општинског суда у Власотинцу К 155/05 од 31.05.2006. године због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези чл. 181. ст. 3 КЗ-а. Вршилац дужности директора школе је 12.04.2005. године донео решење на основу којег је тужилац удаљен са рада, а истог дана је против њега покренут дисциплински поступак. У дисциплинском поступку, окривљеном (тужиоцу) предочена је пријава родитеља од 07.12.2004. године. Даље је утврђено да су, по пријавама родитеља и ученика, наставничко веће и школски одбор још у

септембру 2004.године били упознати са тим да се тужилац недолично поношао у настави, због чега је он упозорен. Ученици су потврдили да је тужилац у првом полугодишту 2004/2005 године често изговарао вулгарне речи и изразе и да је имао физичке контакте са ученицама, али да је од краја 2004. године његов однос са њима био бољи и одговорнији, све до марта 2005.године, када је наставио недолично да се понаша. По оцени дисциплинског органа тужене, тужилац је учинио тежу повреду радне обавезе из члана 131. тачка 2. и 3. Закона о основама система образовања и васпитања – угрожавање или повређивање физичког или психичког интегритета детета и вређање деце, ученика које се понавља или утиче на процес образовања. Тужиоцу је одлуком тужене од 11.07.2005. године изречена дисциплинска мера престанка радног односа. На утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одбили тужбени захтев.

Основни циљеви образовања и васпитања јесу, између осталог, усвајање основних социјалних и моралних вредности друштва и поштовање права деце, људских и грађанских права. Лица која обављају образовни и васпитни рад дужна су да укупним понашањем и културом опхођења према деци доприносе остварењу тих циљева, што је у конкретном случају изостало. Тужилац је у више наврата од децембра 2004. године до марта 2005. године, у просторијама школе, изговарао увредљиве речи, изразе и непримерним физичким контактима вређао ученике и угрожавао њихов физички и психички интегритет. Он је као лице које обавља образовни рад знао да тим радњама чини теже повреде радне обавезе из члана 131. став 1. тачка 2. и 3. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, број 62/2003...). Стога су нижестепени судови правилно закључили да је дисциплинска мера престанка радног односа законито донета, на основу члана 129. и 132. став 2. тог закона. Тужиоцу је законито престао радни однос, па тужени није дужан да му исплати накнаду штете у висини изгубљене зараде.

У дисциплинском поступку су утврђени време, место и начин извршења радње повреде радне обавезе, која је законито санкционисана мером престанка радног односа, па нису основани наводи ревизије о погрешно примењеном материјалном праву.

На основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија

Власта Јовановић,с.р.